

[Glistrup]

Der foregår en sejlads mellem Skylla og Karybdis, mellem de frihedselskende valgsejrherrer, dr. Jekyll-folkene fra liste Z, og mr. Hyde-folkene repræsenteret af det nye stalinoide indslag i Folketinget, der hedder hr. Nyrup Rasmussen. Vi bevæger os altså frem og tilbage mellem de forskellige muligheder, skønt Fremskridtspartiet på halvårets første dag rakte sin hånd frem og sagde: Nu kan vi løse arbejdsmarkedsforholdene i det nye Folketing på en måde, som socialt hjælper de forskellige mennesker rundt omkring i de danske familier, og som virkelig gør det på en sammenhængende økonomisk og rigtig måde. Det var den sidste opfordring i den sidste sag, før Tinget rejste på sommerferie.

Men under Tingets sommerferie skete der det, at arbejdsministeren foretrak, som han har gjort det så ofte før, at gå i samarbejde med Socialdemokraterne, og de sluttede det berygtede septemberforlig, som vi nu behandler.

Dette septemberforlig blev fremsat som lovforslag nr. L 55 i dets oprindelige form, men så skete der det, at man gennem meget langvarige forhandlinger med bistand fra LO's folk osv., hvor man virkelig gik i detaljer med hensyn til udformningen af de forskellige ændringsforslag, nåede frem til at formulere reglerne præcist til Arbejdsmarkedsudvalget i mandags med en begæring om, at de fire forligspartier nu ville have dem gennemført i den skikkelse, som de var blevet enige om. Det måtte vi andre gennemarbejde inden for de få timer, der var til vor rådighed, og vi fik formuleret helt præcis, hvad der kunne bruges, og hvad der ikke kunne bruges. Resultatet kan man læse i betænkningen, og det er selvfølgelig på basis af den, at vi nu foretager en andenbehandling, ligesom det selvfølgelig er på basis af betænkningen, at vi må stemme om, hvordan det skal forløbe ved anden behandling.

Det er lovteknisk en hybrid, vi behandler. Det forslag, som SiD og andre fagforbund agiterede så kraftigt imod, nemlig lovforslag nr. L 57, lavede Socialdemokraterne det nummer med over for fagbevægelsen, at man sagde, lovforslag nr. L 57 var taget af bordet, mens man i virkeligheden bare havde taget nogle af de værste bestemmelser fra lovforslag nr. L 57 og stillet dem som ændringsforslag til lovforslag nr. L 55, således at man i og for sig opretholdt det forlig, som Socialdemokraterne og regeringen

havde indgået, og som er basis for det lovforslag, vi behandler her.

Hvis hr. Kaj Poulsen på sit partis vegne får ødelagt forliget, hvad vi håber han gør, vil regeringen sammen med Fremskridtspartiet stadig have righoldige muligheder for at løse de problemer, vi her står over for.

Skulle man endelig gå ind på nogle af lovforslag nr. L 57's tankegange, som vil ramme de pågældende familier meget hårdt, må modstykket være, at det, familierne taber som følge af, at deres økonomi bliver ødelagt af arbejdsministerens fiffige adfærdsregulering af de pågældende, bliver kompenseret igennem skattelettelser.

Vil regeringen ikke gøre det, og vil den virkelig på grund af den store fest, den holdt i medfør af sit forlig med Socialdemokratiet i september måned, der jo kostede to cifrede milliardbeløb ud over de fire år, som septemberforliget gælder for, have dækning ind på en anden måde, så skal den ikke gøre det, den oprindelig tænkte på, nemlig at udtage nogle enkelte gidsler og forsøge at ramme nogle kvinder, nogle nyuddannede, nogle folk i fiskeindustrien, nogle plejehjemsassistenter, og hvad det ellers var for nogle grupper, man tog ud som gidsler, nej, man skal gøre det generelt, nemlig ved at regulere arbejdsløshedsdagpengene generelt og derved få det ud over hele området. Det ville der være vældig store fordele ved, og regeringen er vitterlig ikke bundet af noget som helst forlig efter 1. januar 1989, idet regeringen i december måned 1987 indgik et forlig om dagpengesatsernes størrelse, en forhøjelse på 10 pct., hvilket er mere, end nogen andre i dette lønnedgangssamfund har været ude for, og det gjaldt for finansloven 1988, men finansloven 1988 udløber her den 31. december.

Derfor har regeringen al mulighed for at få dækket det ind, den har soldet væk i septemberforliget med Socialdemokratiet, ved, at man simpelt hen siger: O.k., regeringen må vedstå, at den har indgået dette 4-års-forlig, men det skal betales generelt af alle, der får arbejdsløshedsdagpenge, i stedet for efter dette vilkårlighedsprincip, der lå i lovforslag nr. L 57, som selv arbejdsministeren nu vil have til at simre – for at bruge hans eget udtryk – i stedet for at han skulle gennemføre denne skandale, som lovforslag nr. L 57 jo viste sig at være, efter at vi havde modtaget alle disse mange deputationer